

به نام خدا

دانشگاه اصفهان
دانشکده مهندسی کامپیوتر

رگرسیون خطی چند متغیره

پدیدآورنده:

علی کثیری

استاد:

استاد حسین کارشناس

پاییز ۱۴۰۲

رگرسیون خطی چند متغیره

خواندن داده ها

تابع `read_data()`:

این تابع به طور کلی از دو بخش تشکیل شده است.

1- خواندن اطلاعات از فایل `csv`:

در این قسمت با استفاده از کتابخانه `pandas` و تابع `read_csv()` اطلاعات را بیرون کشیده و ذخیره میکنیم، سپس داده های مربوط به ستون `price` را که در تابع خطی ما حکم `Y` را دارد در متغیر `Y` ذخیره کرده و همچنین داده های دیگری که به صورت عددی هستند را در متغیر `X` ذخیره میکنیم.

2- تبدیل متغیرهای دسته ای به متغیرهای عددی:

تابع `get_dummies()`:

این تابع از توابع کتابخانه `pandas` است و داده های دسته ای را به داده های عددی به فرم `One-Hot` ذخیره میکند، در این قسمت داده های دسته ای که 4 داده ی `departure_time` و `stops` `arrival_time` و `class` بود را تبدیل به داده های عددی کرده و در متغیر `X` ذخیره کردیم.

نرمالیزه کردن داده ها

تابع `normalize_data()`:

در این تابع داده ها را نرمالیزه میکنیم به این صورت که هر نقطه را از میانگین نقاط کم و بر `std` که مخفف `standard deviation` است تقسیم میکنیم که این فرمول را ما به صورت دستی نوشتیم ولی کلاسی هم در کتابخانه `sklearn.preprocessing` به نام `StandardScaler` وجود دارد که همین کار را میکند:

```
(class) StandardScaler
```

Standardize features by removing the mean and scaling to unit variance.

The standard score of a sample x is calculated as:

$$z = (x - u) / s$$

where u is the mean of the training samples or zero if `with_mean=False`, and s is the standard deviation of the training samples or one if `with_std=False`.

Centering and scaling happen independently on each feature by computing the relevant statistics on the samples in the training set. Mean and standard deviation are then stored to be used on later data using `transform`.

Standardization of a dataset is a common requirement for many machine learning estimators: they might behave badly if the individual features do not more or less look like standard normally

و همچنین یک ستون با مقدار ثابت 1 به X اضافه میکنیم که در آینده نقش مقدار اولیه عرض از مبدا تابع خطی ما را ایفا میکند (در بخش `gradient_descent()` توضیح بیشتری درمورد این ستون میدهیم). در نهایت داده ها را که فرمت `pandas` دارند با تابع `to_numpy()` به آرایه ای از داده ها با فرمت `numpy` تغییر میدهیم تا عملیات ریاضی بر رویشان انجام دهیم.

تقسیم بندی مجموعه ها

تابع `train_test_split()`:

همانطور که در بخش مقدمات پروژه هم گفته شد با استفاده از کتابخانه `scikit-learn` میتوان از این تابع استفاده کرد و داده ها را به دو بخش 80 درصد برای یادگیری مدل و 20 درصد برای تست گرفتن از مدل استفاده کرد تا مدل را صحت سنجی کرد، درواقع این تکنیک 80،20 برای مدل از این جهت مفید است که مدل با کل داده ها اصطلاحاً `over fit` نمیشود و میتوانیم بسنجیم که اگر داده ی جدیدی به مدل ما داده شود تا چه حد خوب عمل میکند.

الگوریتم `gradient_descent`:

الگوریتم کمینه سازی گرادیان یک روش بهینه سازی است و استفاده می شود تا بهینه ترین مقادیر پارامترهای یک مدل را پیدا کند. این الگوریتم به خصوص در مسائل یادگیری ماشین، از جمله رگرسیون خطی چند متغیره، بسیار مفید است.

برای رگرسیون خطی چند متغیره، فرض کنید که مدل خطی شما به شکل زیر باشد:

$$f(x_0, x_1, \dots, x_n) = w_0 \cdot x_0 + w_1 \cdot x_1 + \dots + w_n \cdot x_n + b$$

در اینجا:

$f(x_1, x_2, \dots, x_n)$: مقدار پیشبینی شده توسط مدل

$w_0, w_1, \dots, w_n$: پارامترهای مدل که باید یادگرفته شوند

$x_1, x_2, \dots, x_n$: ویژگی‌های ورودی (متغیرهای وابسته) مورد نظر

کلاس Gradient Descent یک تابع fit() دارد که به صورت مراحل زیر عمل می‌کند:

1. محاسبه خطاها و پیشبینی‌ها (errors and predictions):

پیشبینی $\hat{Y}$ یا همان (prediction) با پارامترهای فعلی و محاسبه مقدار خطا با اختلاف پیشبینی و مقدار اصلی:

```
predictions = np.dot(X, self.coefficients)
errors = predictions - Y
```

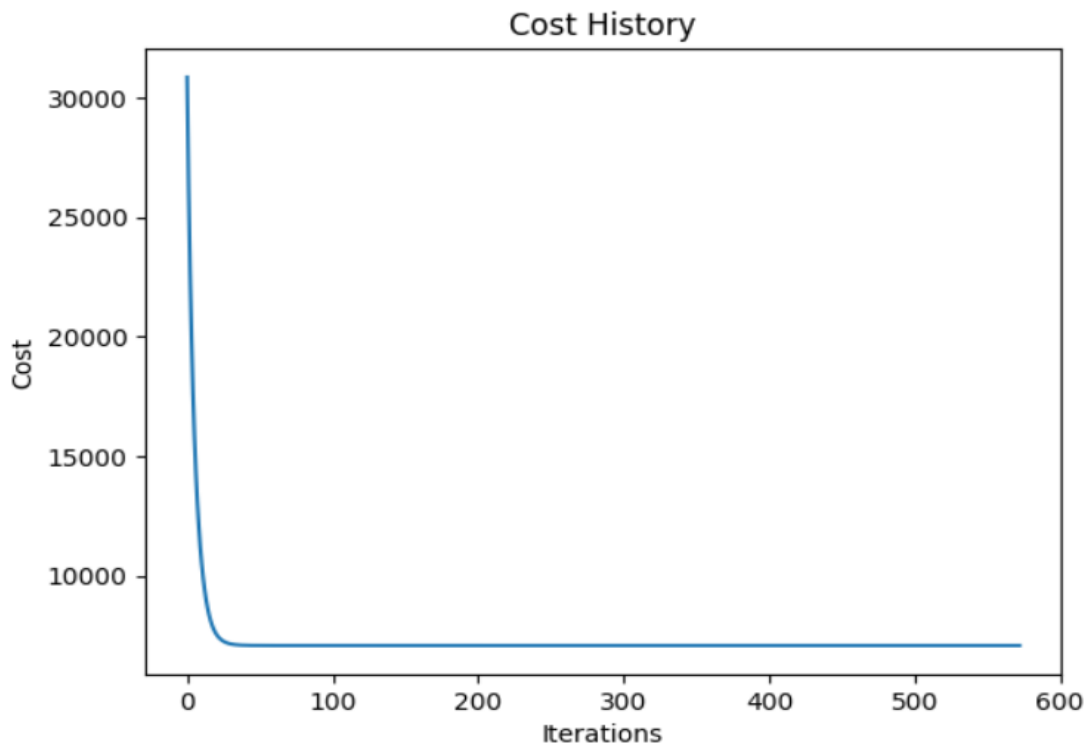
2. محاسبه گرادیان (Gradient Calculation): محاسبه مشتق جزئی تابع هزینه نسبت به هر یک از پارامترها. گرادیان نشان‌دهنده جهت افزایش سرعت کاهش تابع هزینه است.

3. به‌روزرسانی پارامترها (Parameter Update): به‌روزرسانی پارامترها با استفاده از گرادیان و یک نرخ یادگیری (learning rate). این نرخ تعیین‌کننده اندازه گامی است که در جهت مختصات گرادیان حرکت می‌کنیم.

```
gradient = np.dot(X.T, errors) / len(Y)
self.coefficients -= self.learning_rate * gradient
```

4. محاسبه تابع هزینه (cost) :

در اینجا ما از **Root Mean squared Error (rmse)** استفاده میکنیم که میانگین مربعات ریشه دار خطاها است را بدست می آوریم و سعی داریم با هر چرخش در لوپ این مقدار را به کمینه برسانیم با به عبارتی مقدار پیش بینی شده توسط مدل به مقدار واقعی نزدیکتر شود. اگر نمودار تغییرات این تابع هزینه را نمایش دهیم میبینیم که در پیشبینی های اولیه اختلاف زیاد و شیب تند است اما با چرخش بیشتر در لوپ و بروزرسانی پارامترها ، اختلاف خیلی کم میشود.

5. تکرار (Iteration): مراحل 1 تا 4 را تا زمانی که تابع هزینه به اندازه کافی کاهش یابد یا تا رسیدن به تعداد مشخصی تکرار انجام دهید.

همچنین دو شرط در این الگوریتم به کار بردیم تا به زمان و نتیجه بهتری برسیم که بدین شرح هستند:

1. تغییر نرخ یادگیری (learning rate) :

در ابتدای یادگیری که تابع هزینه با شیب تندی در حال تغییر است الگوریتم به اصطلاح با گام های بلند در جهت مختصات گرادیان حرکت میکنیم اما پس از چندین بار چرخش نیاز به گام های کوتاه تری داریم تا به نرمی به سمت مختصات گرادیان حرکت کنیم پس برای همین اختلاف تابع هزینه با مقدار قبلی اش را محاسبه میکنیم و اگر از یک حدی کمتر بود نرخ یادگیری را در یک دهم ضرب میکنیم تا با گام های کوتاه تری حرکت کنیم.

```
if iteration > 0 and abs(self.cost_history[iteration - 1] - rmse) < 1e-3 and self.learning_rate > 0.01:
    self.learning_rate = self.learning_rate / 10
    print(abs(self.cost_history[iteration - 1] - rmse))
    print('learning_rate *= 0.1 ', self.learning_rate )
```

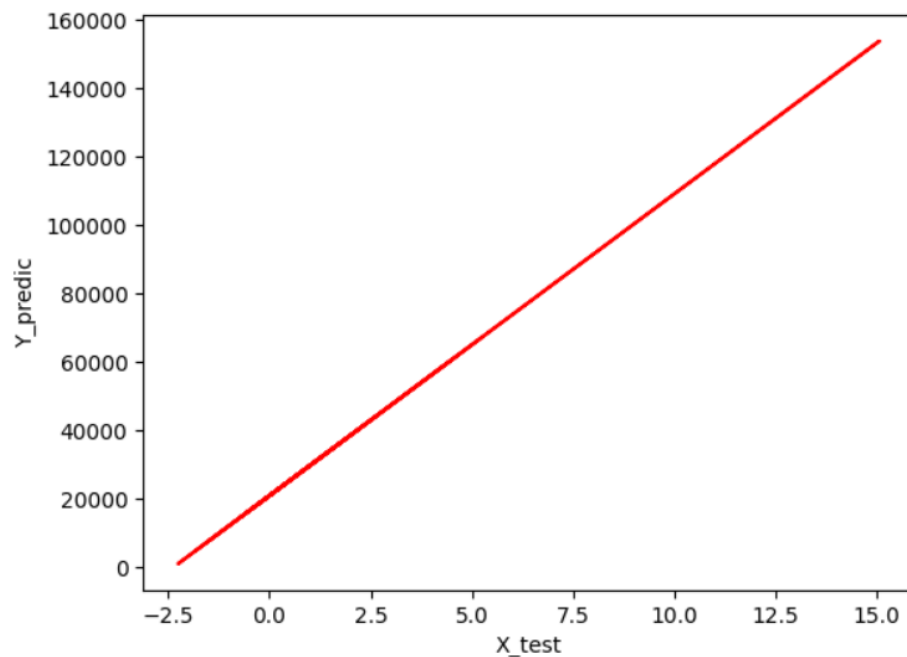
2. رسیدن به حد مناسب:

در الگوریتم گرادیان ما به تعداد مشخصی (iteration) در حلقه چرخش میکنیم اما اگر در تعدادی کمتر از این مقدار، تابع ما به پارامتر های مناسب رسید ، چرخش های بعدی ضروری نیست پس با یک شرط چک میکنیم که اگر اختلاف تابع هزینه (cost_history) با مقدار قبلی اش از یک مقدار خیلی نزدیک به صفر کمتر بود از حلقه بیرون بپریم.

```
if iteration > 0 and abs(self.cost_history[iteration - 1] - rmse) < self.tolerance:
    print(abs(self.cost_history[iteration - 1] - rmse))
    self.num_iterations = iteration + 1
    print(f"Converged after {iteration} iterations.")
    break
```

پیشبینی Y ها

کلاس Gradient Descent یک تابع دیگر به نام `predic()` دارد که در آن پارامتر های بدست آمده در تابع قبلی را در متغیر های وابسته (X) ضرب میکند و باهم جمع میکند که این مقدار همان مقدار پیشبینی شده برای Y است. برای ارزیابی مدل ما همان 20 درصد از داده ها (`X_test`) که جدا کرده بودیم برای ارزیابی را به تابع `predic()` میدهم تا به ما Y های پیشبینی شده (`Y_predic`) را بدهد.

ارزیابی

تابع output() :

این تابع از دو بخش 1-محاسبه و ارزیابی و 2-ذخیره اطلاعات تشکیل شده است:

1-محاسبه و ارزیابی:

در این بخش مقدارهای R^2 , MAE , RMSE , MSE را با استفاده از کتابخانه sklearn بدست می آوریم که هرکدام با فرمول ها و معیارهای متفاوتی میزان خطا بر روی مجموعه تست را بدست می آورند.

2-ذخیره اطلاعات :

در نهایت پارامترهای بدست آمده و خطاهای R^2 , MAE , RMSE , MSE و مدت زمان مورد نیاز برای آموزش را در یک فایل ذخیره میکنیم.

نمونه ای از خروجی :

```
PRICE = (205.21 * [duration]) + (-1786.53 * [days_left]) + (-291.90 *  
+ (-150.01 * [arrival_time_Late_Night]) + (-33.58 * [arrival_time_Mor  
Training Time: 6.324s
```

Logs:

```
MSE: 49691276.72451339  
RMSE: 7049.203978075354  
MAE: 4654.571519279775  
R2: 0.9037245576230007
```

منابع

- [Gradient Descent, Step-by-Step - YouTube](#)
- <https://chat.openai.com/chat> chat gpt
- [بخش رگرسیون ویدیوی آموزشی مقدمه یادگیری ماشین با پایتون - مکتبخونه](#)